

Busreis NVN naar Engeland.

Ik heb de voorbije week na onze Engeland reis vaak nagedacht over de titel van dit reisverslag en uiteindelijk maar besloten het heel eenvoudig te houden. Op de reisbeschrijving stond: “NVN Tour of the South East Section BKKS 2003” en op de speciale pin, hiervan zijn er maar 150 gemaakt en nu al een gewild verzamelobject, staat “South East / NVN 2003 Tour”. Enkele andere titels, die in mij opkwamen, waren: “Engelse gastvrijheid ten top”, “Mud pond in Engeland”, “Nieuwe bonsai variant”, “Gezellige knusse show”, “Nieuw jaarlijks evenement”. Het gemeenschappelijke van al deze ‘onder’-titels is dat ze allemaal van toepassing zijn op deze reis en een speciale indruk weergeven, die deze trip op mij gemaakt heeft.

Op vrijdagochtend begon de reis, verzorgd door ‘Garden Tours’ in samenwerking met de Nishikigoi Vereniging Nederland, om 08:00 uur in Utrecht, de eerste opstap plaats. Via Breda en Jabekke in België, waar zich nog een viertal Belgische leden bij het gezelschap voegden, reden we door naar Calais. Hier konden we vrij snel inschepen op de boot naar Dover, maar moesten wel de bus verlaten voor de paspoort controle.

De overtocht van het kanaal verliep zeer rustig. Helaas hing er nogal wat laag hangende bewolking, waardoor er weinig te zien was. In Dover aangekomen wachtte ons een tweede paspoortcontrole, dus weer de bus uit. Klaarblijkelijk worden wij Nederlanders nog steeds verdacht na de Engels / Nederlandse oorlogen in een ver-

verleden. In het Engels bestaan er dan ook nog legio voorbeelden waaruit onze twijfelachtige reputatie van weleer valt af te leiden, zoals: Dutch uncle (onbetrouwbare oom), double Dutch, (wartaal uitslaan), The Dutch are coming, (als waarschuwing voor gevaar), Dutch treat (zelf betalen), e.d.

Tijdens de ontvangst door onze Engelse gastheer Bernie Woollands de “Public Relations Officer” van de South East sectie was hier echter helemaal geen sprake van. In tegendeel, we werden met open armen ontvangen en als vrienden begroet.

Ons eerste bezoek vond plaats in Northiam bij Keith en Nicky Phipps van Koi Care Consultants. Niet alleen werden we onthaald op een heuse picknick, maar konden we ons verbazen over de twee

heuse mud ponds, die achter in de tuin lagen. Ik denk dat iedereen aangenaam verrast was. Zoiets verwacht je niet als je rondom Londen naar koi vijvers gaat kijken. Komend jaar gaat Keith hier vissen uit zetten en ik ben benieuwd naar de resultaten. We zullen onze lezers

Als tweede werd de tuin van Graham en Jacky Bunyan in Pembury bezocht. Ook hier werden we hartelijk ontvangen en konden we genieten van een mooie tuin, een mooie vijver en prachtige Koi. De vijver, inclusief filter, bedraagt zo'n 36 kuub water. De filter bevat

op de hoogte houden. In zijn 4 verkoopbakken, aangesloten op twee Nexus systemen, zwommen mooie, hoofdzakelijk jonge koi. De prijs lag wat hoger dan op het vasteland, maar de kwaliteit loog er niet om.

7 kamers, waarin twee met een answer, 1 borstelkamer, 2 kamers gevuld met Japanse matten, 1 met Kaldnes en 1 met geplette oesterschelpen. De vijver is verwarmd en wordt 's winters afgedekt. Met

recht een vijver om trots op te zijn. Nu werd het langzaam tijd om ons richting hotel te begeven. We hadden daar om 19.00 Engelse tijd moeten zijn voor het diner. Maar met zoveel te zien bij onze Engelse Koi vrienden en de rit over smalle, bochtige wegen door een heel mooi landschap kwamen we maar een uur te laat bij het Ramada Jarvis Hotel te East Grinstead. Na een eeuwigheid (enkele minuten) in de bus gewacht te hebben op onze chauffeur, we begonnen al te vrezen dat we niet meer welkom waren, konden we opgelucht de sleutels van onze kamers in ontvangst nemen en ons gaan opfrissen voor het diner. Het vinden van de kamers was al een hele prestatie, want de gangen leken veel op de wegen, waarover onze chauffeur de bus door Kent en West-Sussex had weten te manoeuvreren.

Het diner bestond uit een welverzorgd groot buffet, met een ruime keuze uit de Engels en Indische keuken, zoals: een crème soep, Yorkshire pudding, rijst, gebakken en roasted aardappelen, roast beef, kip Tika, diverse groenten, salades en sauzen. Als nagerecht een keuze uit: chocolade taart, diverse mousses en bavarois, vers fruit en fruit-salades.

Na het diner was het voor de meeste van ons gezelschap tijd om naar bed te gaan. Al met al een lange, vermoeiende, maar zeer leuke dag. Dit belooft nog wat voor de rest van het weekend.

Op zaterdag 23 augustus zaten we al om 08.00 uur aan het ontbijt. En niet zo maar een ontbijt met een boterhammetje met een plakje kaas. De echte liefhebbers konden hun hart ophalen aan een zogenaamd full English breakfast of te wel uitgebreid Engels ontbijt. De Engelsen hebben goed onthouden, dat het ontbijt een belangrijke, zo niet de belangrijkste maaltijd van

de dag is. Wat te denken van gebakken ei, roerei, worstjes, gebakken spek, tomaat en champignons met bruine bonen.

Thuis neem ik als ontbijt slechts een bordje cornflakes, maar een uitgebreid Engels ontbijt sla ik toch niet af. Na dit ontbijt met zijn allen weer de bus in naar ons eerste bezoek van deze dag. Ditmaal naar Oxted, waar de vijver van Terry en Lynne Wells werd bezocht. Deze vijver van zo'n 20 kuub ligt in een mooie aflopende tuin, waardoor je een wisselende kijk op de vijver hebt. Helaas waren zij al druk bezig op het showterrein als Show Chairman and Show Secretary, evenals hun topvissen. Ik heb hen 's avonds wel ontmoet en ook dit weerzien (ik had al kennis gemaakt met hen op de BKKS-show dit jaar) was zeer hartelijk.

Van Oxted naar Croydon was weer een aardige rit. Deze keer door voorsteden van Londen. Een compliment aan onze buschauffeur, die regelmatig de moeilijkste straatjes in en uit moest rijden om onze voorzitter en Bernie Woollands in Toën's auto te kunnen volgen,

is hier op zijn plaats. Bernie Woollands heeft de trip voor ons samengesteld en speelt en passant ook nog gids. Bovendien heeft hij als rechtgeaarde Koipin verzamelaar een prachtige speciale pin ontworpen en laten maken als herinnering aan deze trip.

Bij Chris Ball, de vice-voorzitter van de zuid-oost sectie, konden we niet alleen genieten van zijn zeer mooie vissen, maar ook van een mooie Japanse tuin met achterin een groot aantal bonsai. Zijn vijver bedraagt zo'n 28 kuub. Over deze

vijver is geen zonwering aanwezig en verklaart wellicht de aanwezigheid van draadalgen, waar de koi helemaal geen last van hebben. Wat me hier het meest van is bijgebleven is de rust waarmee Chris zijn Koi nette. Het leek wel of zijn Koi het op prijs stelden om van dichtbij te worden bewonderd door een stelletje vastelanders uit Europa. Ze deden praktisch geen enkele poging om het net te ontwijken en in het net bleven ze zeer rustig, zodat we ze in alle rust konden aanschouwen.

De volgende halte was in Keston, de Greyhound pub, voor lunch. Hier werd een zogenaamde "Ploughmans" geserveerd. Een lunch voornamelijk bestaand uit brood, kaas en pickles. Bij dit laatste moet je niet alleen aan een zure augurk denken, maar ook aan een saus. Deze wordt vooral bij deze lunch over de kaas gedaan.

Hierna weer op weg naar de volgende tuin in Catford en wel naar Alan en Margarete Cooke. Niet alleen is dit een prachtige tuin waar je van verschillende zijden

van de tuin kunt genieten, maar waar op technisch niveau ook naar perfectie wordt gestreefd. Zijn vijver heeft daarom ook al eens in het Engelse blad *Koi Ponds & Gardens* gestaan. Bijna alles wordt gestuurd via tijd klokken, is er camera bewaking, onder water verlichting en video, maar ook op gebied van visgezondheid vind je hier het neusje van de zalm. In zijn laboratorium staan twee microscopen, aangesloten op een tv-scherm, twee koelkasten vol met allerlei medicijnen, waar menig dierenarts jaloers op zou zijn, een behandelbak en ga zo maar door. Alan is de Heath Officer van de sectie.

Het volgende adres was Koi Water Barn in Chesfield, een van de groot-

geland had kunnen constateren gaat de liefde voor Koi soms nogal ver. Tot slot brachten we nog een

bezoek bij Janet en Peter Mitchell. Hier stonden niet de Koi, maar de bonsai in het middelpunt. In de

ste dealers in het zuiden van Engeland. Hier was o.a. een Koi van 135 cm te bewonderen. Een ware jumbo. Deze dealer is qua assortiment te vergelijken met de meeste dealers in België en Nederland. Wat ook hier opviel, is dat de prijzen van de Koi iets hoger zijn dan bij ons, maar de 'hardware': pompen, UV's e.d. iets goedkoper. Op de parkeerplaats stond een auto met een speciaal kenteken. Zoals ik eerder al in En-

tuin, waarin zich een mooie natuurvijver van zo'n 15 kuub bevond met leuke ornamenten, konden we genieten van enkele prachtige bonsai. In het voorste gedeelte van de tuin lagen mooie platte stenen. Navraag leverde op dat dit stukken leisteen waren afkomstig van biljarttafels en dus gratis. Janet en Peter zouden we zondag weer op de show zien in de stand van de North Kent Bonsai Society. Maar daarover later.

Na afscheid genomen te hebben van dit vriendelijke echtpaar ver trokken we naar het Show terrein. Het Show terrein, idyllisch gelegen op het grondgebied van een school voor speciaal onderwijs, ligt in Swanley. Hier werden we weer aller hartelijks ontvangen en konden we alles in ogenschouw nemen.

Het wedstrijdgedeelte stond er mooi strak en efficiënt bij. Ook hier alleen maar lof voor. Men was nog bezig met het benchen, dat gedeeltelijk ook nog morgen zou plaatsvinden. Naast het wedstrijdterrein bevond zich het gedeelte van het cricketveld, waar wordt gebowled en het wicket staat. Het heilige der heiligen en was ontoegankelijk voor iedereen. Zoiets kan natuurlijk

alleen maar in Engeland. Om deze twee gedeelten heen waren alle stands -inclusief die van de NVN natuurlijk- gepositioneerd, waardoor het totaal een knusse gezellige indruk gaf.

Ter gelegenheid van ons bezoek was de normale barbecue aan de vooravond van de show vervangen door een typisch Engels diner, n.l. "Fish & Chips". Aan lange tafels namen we samen met de vrijwilligers van de zuid-oost sectie

plaats voor dit diner, dat voor deze gelegenheid werd opgediend in bakjes, zoals wij die ook kennen van onze afhaalkebab. Het smaakte voortreffelijk en de stemming zat er goed in. Tegen 21.30 uur waren we weer terug in het hotel, waar een enkeling nog de fut en energie had om een drankje aan de bar te nemen. Voor de meeste van ons was het alweer bedtijd na een zeer geslaagde tweede dag.

Zondag 24 augustus begon met het inladen van de koffers in de bus, waarna om 08:00 uur voor de tweede en tevens laatste keer deze reis een onvolprezen Engels ontbijt kon worden genuttigd. Om half negen vertrokken we met de bus naar het showterrein om als eersten een kijkje te kunnen nemen. Om half tien, een half uur voor de officiële opening, waren we op het terrein. Mijn eerste rondje gold de wedstrijdvals, anderen kozen voor de handelaren. Ook al heb ik in dit verhaal bewust geen foto's van Koi gebruikt, dat wil niet zeggen, dat de Koi geen foto waardig zouden zijn. In tegendeel. Ik was geen echte fan van Koromo of Goshiki. Hier zwommen van beide variëteiten exemplaren, die ik beslist in mijn vijver een plaatsje zou willen geven.

Rond het middaguur verscheen ineens onze voorzitter in zijn paasbeste pak. Er stond namelijk een kleine revolutie voor de deur. "Behoudend" is een van de voornaamste trekken van de BKKS de overkoepelende Engelse vereniging. Vanuit deze zienswijze waren ze daarom al jaren buitenlandse juryleden op hun National en section shows. Omdat Mike Harvey uit Zuid Afrika en Hayamasa Ikeda uit Japan na de Holland Koi Show door waren gereisd naar deze show, waren ze door de sectie uitgenodigd om het juryteam te versterken met een "International

Je ziet het niet zo vaak, een Shiro Utsuri die de Grand Champions titel in de wacht sleept, maar dit exemplaar kan de concurrentie met de betere Go-sanke best wel aan. Een terechte beslissing. De kleine foto rechts toont de schitterende Koromo die huiswaarts zwom met de NVN-prijs, en tevens een schitterende Ginrin Maruten Goshiki, die niet alleen in Gus zijn vijver zou misstaan. Zo'n exemplaar is wellicht overal welkom!

werd uiteindelijk na lang soebatten een size 6 Shiro Utsuri van Terry en Lynne Wells. Alle prijswinnaars kunt u bekijken op de site van de BKKS South East Section: www.koi-clubs.com/SouthEast.

De tijd, die we konden doorbrengen op de show was voorbij, voordat we het in de gaten hadden. Ondanks het feit dat hun show kleiner is dan de onze, kwam ik tijd te kort om bij de handel enkele aantrekkelijk geprijsde artikelen aan te schaffen. Waar ik wel tijd voor had, was het in grote bewondering aanschouwen van een nieuwe bonsai soort, die ter ere van onze voorzitter tentoon gesteld werd. Schijnbaar heeft hij nog geheim gehouden talenten, wie zal het zeggen.

Om half twee vertrok de bus weer naar Dover en het was een haastklus om van iedereen afscheid te nemen. Ik heb er gegarandeerd een aantal gemist.

De bus vertrok iets later dan gepland omdat een van onze leden, ik zal zijn naam niet noemen, nog zo nodig aan het inkopen was geslagen. Had ik dat geweten dan had ik waarschijnlijk nog tijd gehad om een paar pins aan te schaffen.

Judging Panel". Het panel werd vervolgens nog uitgebreid met Gary Pritchard uit Engeland en onze eigen voorzitter. Hun inbreng werd wel beperkt tot het kiezen van alle speciale prijzen maar het begin was er in ieder geval. De speciale NVN prijs voor de Most Unique Koi ging vervolgens naar Neil Smith voor zijn schitterende Goromo Showa. De Grand Champion

In Dover aangekomen, hadden we het geluk dat we nog mee konden met een boot eerder dan gepland.

Dit scheelde een uur. Een uur dat we op de weg naar Gent ruimschoots verspeelden door de grote

terugtocht van veel dagjesmensen, die het weekend of in ieder geval de zondag aan zee hadden doorge-

bracht. De sfeer in de bus tijdens de terugreis was voortreffelijk. Het wordt echt tijd dat iemand een

NVN-lied gaat componeren. Nu hebben we het moeten doen met liedjes als “Huilen kan niet meer” en de topper “Kom van dat dak af”. Voor ons eindigde de reis in Breda en tegen 23.00 uur waren we, Frances en ik, weer thuis. Het was

een vermoeiend, o.a. door de naweeën van Arcen vermoed ik, maar zeer geslaagd weekend en ik verheug me al weer op het volgend jaar en vermoed dat we dan met nog

meer mensen zullen gaan. Ik wil de reisorganisator bedanken voor zijn goede zorgen en een speciaal bedankje aan Bernie Woollands is hier zeker op zijn plaats.

Bedankt Bern.

Guus Roijen